

slag. Man vil derigennem fremtvinge en ny høj Bebyggelse, der bliver ganske anderledes end den, man ellers tidligere har tilsigtet at faa frem, nemlig en mere fri Bebyggelse. Det er det, man vil opnaa ved denne stærkere Beskatning, og man vil efter min Mening gøre en stor Uret overfor den forældede Bebyggelse ved dette betydelige Tillæg til Beskatningen.

Jeg vil til Slut nævne et Par Eksempler fra Slagelse, hvor den højtærede Formand kender Forholdene. Jeg skal nævne 4 Ejendomme for at vise, hvorledes Forslagets Virkninger vil være. Tager jeg f. Eks. en Forretningsejendom, der i Øjeblikket betaler 159 Kr.; saa vilde den efter Forslaget fra i Fjor være kommet til at betale 583 Kr. og efter det foreliggende Forslag 528 Kr. En Villa, som betaler 37 Kr. nu, vil efter Forslaget fra i Fjor komme til at betale 137 Kr. og efter det foreliggende Forslag 69 Kr. En Fabrik, der i Øjeblikket betaler 587 Kr., vilde efter Forslaget fra i Fjor være kommet til at betale 1 298 Kr. og efter det foreliggende Forslag 1 656 Kr. eller omtrent 400 Kr. mere end efter Forslaget fra i Fjor. En Beboelsesbygning, der efter Forslaget fra i Fjor fik en Nedsættelse fra 131 Kr. til 99 Kr., vil efter det foreliggende Forslag stige til 309 Kr.

Jeg har ønsket at nævne disse Eksempler for at vise, at Forslaget fra i Fjor og Forslaget fra i Aar er vidt forskellige i deres Virkninger, og hvis det Forslag, der blev forelagt i Fjor, bragte Retfærdighed, saa mener jeg ikke, at man kan sige, at det foreliggende Forslag bringer Retfærdighed, idet det betyder en ganske anden Beskatning. Hvis begge Forslag betyder Retfærdighed, saa synes jeg, at denne efterhaanden er blevet meget elastisk.

Jeg har med disse Bemærkninger søgt at belyse Virkningerne af det foreliggende Forslag paa de i By og paa Land. Jeg mener, at dette Forslag vil skabe større Uret end den nugældende Beskatning. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Henningsen, idet jeg altsaa mener, at det foreliggende Forslag afgjort betyder en større Uret end den, der skabes gennem Ejendoms-skyldbeskatning. Jeg mener, at man udligner nogle af de eventuelle Uretfærdigheder, vi har i Øjeblikket, ved at gaa til større skattefri Fradrag for Bygninger, og jeg har ikke noget imod, for at være imødekommende, at gaa med til, at man opløser Ejendomsskylden i en Jordskyld og en Ejendomsskyld, saaledes at de Fradrag, der er Tale om, kun kommer til at omfatte Bygninger. Jeg tror, at igennem saadan

en lille Forøgelse af det skattefri Fradrag for Bygninger op til 4 000 Kr. vil man naa til det, man i Praksis kalder: Lige Skat paa lige Jord og undgaa de store Forskydninger, der ellers vil fremkomme indenfor de forskellige Ejendomsgrupper.

Ligesom alle er enige om, at der bør fastsættes en Maksimumsgrænse for Beskatning af fast Ejendom i Byerne, og nogle mener, at der ogsaa bør fastsættes en Maksimumsgrænse for Beskatningen i Amtskommunerne, mener jeg, at der tillige bør fastsættes en Maksimumsgrænse for Beskatningen ude i Sognekommunerne, og det er mig ganske uforstaaeligt, at man som det ærede Medlem Hr. Henningsen kan udtale, at det viser Mistillid til Selvstyret omkring i Kommunerne, at man vil gaa til en saadan Maksimumsbegrænsning. Jeg vil gerne spørge: Hvorledes er man i Stand til at fastsætte en Maksimalgrænse i Byerne, naar man ikke er i Stand til at fastsætte en Maksimalgrænse ude omkring i Sognekommunerne? Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte ogsaa, at ved at foreslaa en Maksimalgrænse for Beskatningen i Kommunerne er man inde paa Spørgsmaalet om Tillid eller Ikke-Tillid til Selvstyret. Jeg synes, man maa gaa bort fra saadanne Udtalelser, thi naar man i Bykommunerne kan gaa med til en Maksimalbegrænsning, man maa ogsaa kunne det i Sognekommunerne. Jeg mener, at den Stigning, Beskatningen har været Genstand for de senere Aar, nødvendigvis er Begrænsning paa fast Ejendom baade i By og paa Land, og jeg vil haabe, at man i dette høje Ting kan samles i Enighed derom.

Jeg vil som Eksempel nævne den Stigning, som min egen Ejendom har haft med Hensyn til Skat paa fast Ejendom, Beskatningen var i 1910 436 Kr., den naaede Maksimum i 1921 med 2 003 Kr. og er i Øjeblikket 1 732 Kr. Naar man kommer op paa en saadan Stigning, som igen er Udtryk for en meget høj Promille af Jordens Værdi, synes jeg, Tiden er inde til, at man, for at undgaa den Konfiskation, der fra visse Sider tilsigtes, fastlægger en Maksimalgrænse for, hvor højt man kan gaa op med Hensyn til Beskatningen paa fast Ejendom.

Men naar jeg nu har udtalt mig om det foreliggende Forslag og dets Virkninger, vil jeg i øvrigt gerne slutte mig til en Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Brorsen under Finanslovedebatten. Det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for en Revision af Amtsbekskatningen, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at den Amtsbekskatning, vi har nu, er ganske ensidig og virker fuldkommen uretfærdigt. Særlig efter-